

OBWIESZCZENIA URZĘDOWE:

TO, CO KAŻDY POLICJANT WIEDZIEĆ POWINIEN.

Rozporządzenie Ministra Sprawiedliwości w przedmiocie podziału rewiru śledczego powiatu Pińczowskiego w okręgu Sądu Okręgowego w Kielcach na dwa rewiry śledcze.

Na mocy art. 3-go Dekretu z dnia 7 lutego 1920 r. w przedmiocie dyzlokacji sądów (Dziennik Praw Nr. 14 poz. 170) postanawiam:

Z dniem 15 czerwca 1920 r. podzielić rewir śledczy powiatu Pińczowskiego w okręgu Sądu Okręgowego w Kielcach na dwa rewiry śledcze:

I-y rewir, obejmujący m. Pińczów i Wiślicę, gm. Pińczów, Chroberz, Kliszów, Czarocin, Bejsce, Chotel, Zagość, Złota, Opatowiec, Czarkowy.

II-y rewir—m. Działoszyce, osadę Skalbierz, gm.: Góry, Boszczynek, Sancygniów, Topola, Kościelec, Nagorzany, Kazimierza Wielka, Dobiesławice, Filipowice, Drożejowice z siedzibami sędziów śledczych w Pińczowie.

Warszawa, dnia 15 maja 1920 r.

Minister Sprawiedliwości:

(—) Jan Hebdzyński.

Rozporządzenie Ministra Sprawiedliwości w przedmiocie skasowania sądu pokoju okręgu wiejskiego w Suwałkach i zmiany właściwości terytorialnej sądów pokoju w Suwałkach.

Na mocy art. 3-go Dekretu z d. 7 lutego 1919 r. w przedmiocie dyzlokacji sądów (Dziennik Praw Nr. 14 poz. 170) postanawiam:

z dniem 1-ym lipca 1920 r. skasować sąd pokoju okręgu wiejskiego w Suwałkach i zmienić właściwość terytorialną sądów pokoju miasta Suwałk:

1) właściwość sądu pokoju okręgu 1-go miasta Suwałk stanowić będzie część miasta, położona poza obrebnem linii: most kolejowy na rzece Czarnej Hańczy—rzeka Czarna Hańcza, kanał—ulica kolejowa, dworzec kolejowy, plant kolejowy od dworca do mostu żelaznego kolejowego na rzece Czarnej Hańczy,

2) właściwość sądu pokoju okręgu II-go miasta Suwałk stanowić będzie terytorjum miasta Suwałk, położone w obrębie wyżej wymienionych granic, oraz gminy: Kuków, Huta, Koniębór, Jeleniewo.

Warszawa, dnia 29 maja 1920 r.

Minister Sprawiedliwości:

(—) Jan Hebdzyński.

Rozporządzenie Ministra Sprawiedliwości w przedmiocie skasowania sądu pokoju okręgu wiejskiego w Sejnach w okręgu Sądu Okręgowego w Suwałkach przez włączenie jego terytorjum do właściwości sądu pokoju miasta Sejna.

Na mocy art. 3-go Dekretu z dn. 7 lutego 1919 r. w przedmiocie dyzlokacji sądów (Dziennik Praw Nr. 14 poz. 170) postanawiam:

z dniem 1 lipca 1920 r. skasować wiejski sąd pokoju w Sejnach przez włączenie jego terytorjum do właściwości miejskiego sądu pokoju w Sejnach, w okręgu Sądu Okręgowego w Suwałkach i nadać powyższemu sądowi nazwę „Sąd pokoju w Sejnach“.

Warszawa, dnia 29 maja 1920 r.

Minister Sprawiedliwości:

(—) Jan Hebdzyński.

DEKRET

o nabywaniu i posiadaniu broni i amunicji.

Art. 1. Prawo nabywania, przechowywania i używania wszelkiego rodzaju broni palnej, karabinów maszynowych, armat, zarówno ich części składowych i przyborów, wszelkiego rodzaju amunicji, nabojów, pocisków, do tego rodzaju broni używanych, bomb i granatów ręcznych i materiałów wybuchowych, do ich wyrobu przeznaczonych—przysługuje władzom wojskowym, milicji ludowej, policji komunalnej, oraz tym organizacjom i osobom cywilnym, które posiadają pozwolenie odpowiedniej władzy państwowej.

Art. 2. Minister Spraw Wewnętrznych lub organy przez niego upoważnione, w porozumieniu z dowódcą właściwego okręgu generalnego wojskowego, mogą osobom cywilnym

zezwalać w wypadkach, zasługujących na szczególne uwzględnienie, dla celów technicznych i handlowych na nabywanie, przechowywanie, użytkowanie i sprzedaż broni oraz materiałów wybuchowych.

Art. 3. Pozwolenia na posiadanie broni myśliwskiej lub palnej krótkiej dla obrony osobistej wydawane są przez Ministra Spraw Wewnętrznych lub organy przez niego upoważnione.

Art. 4. Wszelkie pozwolenia na prawo posiadania przedmiotów i materiałów, wyszczególnionych w art. 1, udzielone w trybie niezgodnym z powyższymi przepisami, niniejszym dekretem zostają unieważnione.

Art. 5. Winni przekroczenia przepisów, zawartych w niniejszym dekrete, ulegną następującym karom:

a) za posiadanie broni wojskowej lub materiałów i przedmiotów, służących do użytku wojskowego—zamknięciu w więzieniu do 1 roku lub grzywny do 5.000 marek.

b) za posiadanie broni myśliwskiej lub krótkiej palnej—aresztu do 3 miesięcy lub grzywny do 3.000 marek.

Broń i materiały wojskowe ulegają konfiskacie.

Dochodzenie i orzekanie należy do władz administracyjnych.

Art. 6. Odpowiedzialność za przekroczenie niniejszych przepisów w miejscowościach, ogłoszonych za będące w stanie wyjątkowym, określa osobny dekret.

Art. 7. Dekret niniejszy zyskuje moc obowiązującą z chwilą ogłoszenia go w Dzienniku Praw Państwa i podlega wykonaniu Ministra Spraw Wewnętrznych.

Dan w Warszawie, d. 25 stycznia 1919 r.

Naczelnik Państwa:

J. Piłsudski.

Prezydent Ministrów:

I. J. Paderewski.

Minister Spraw Wewnętrznych:

S. Wojciechowski.

ROZPORZĄDZENIE WYKONAWCZE

do dekretu o nabywaniu i posiadaniu broni i amunicji z dnia 25 stycznia 1919 r. (Dz. Pr. P. P. Nr. 9, poz. 123).

Na podstawie art. 7 dekretu o nabywaniu i posiadaniu broni i amunicji (Dz. Pr. P. P. Nr. 9, poz. 123), zmieniając punkt 4 rozporządzenia w przedmiocie posiadania broni palnej i materiałów wybuchowych z dnia 29 stycznia 1919 r. (Dz. Pr. P. P. Nr. 12, poz. 133), zarządzam co następuje:

Art. 1. Pozwolenie na posiadanie broni palnej myśliwskiej lub broni palnej krótkiej wydają władze administracyjne I instancji. Pozwolenia na broń palną krótką dla obrony osobistej mogą być wydawane jedynie w wypadkach koniecznej potrzeby. Pozwolenia na broń myśliwską wydawane być winny jednocześnie z pozwoleniem polowania (kartą łowiecką).

Art. 2. Pozwolenia, wydane przez policję państwową do dnia wejścia w życie niniejszego rozporządzenia, zachowują ważność do czasu kresu, na jaki wydane zostały.

Art. 3. Rozporządzenie to otrzymuje moc obowiązującą z dniem ogłoszenia w Dzienniku Ustaw R. P.

Warszawa, dnia 21 maja 1920 r.

Minister Spraw Wewnętrznych:

w. z. (—) Dunikowski.

ROZKAZY

Cł. Komendanta Policji Państwowej.

Rozkaz z d. 14 V. 1920 r. Nr. 61.

Uzupełniając ostatni ustęp instrukcji gospodarczej Nr. 29, zamieszczonej w rozkazie Nr. 52, (o wypłacie dodatku w kwocie 1500 mk., na przemundurowanie dla wyższych funkcjonariuszów policji państwowej), nadmieniam się, że prawo do poboru dodatku na przemundurowanie mają również wyżsi funkcjonariusze policji państwowej, pełniący służbę w Małopolsce, o ile rzeczywiście nabyli w swoim czasie umundurowanie podług dawnego kroju.

Coraz częściej dają się słyszeć narzekania na przedsiębiorców kinematograficznych,

k którzy nie stosując się do rozporządzenia Ministra Spraw Wewnętrznych z dnia 25.IX 1919 r. w przedmiocie przepisów wykonawczych do dekretu o widowiskach „Dziennik Urzędowy M. S. W.“ Nr. 48/49, poz. 680), puszczają do kinematografów młodzież na przedstawienia, zakwalifikowane przez Wydział Prasowy M.S.W. jako nieodpowiednie dla młodzieży i dzieci.

Wobec konieczności przeciwdziałania poleca się komendantom okręgowym i powiatowym wydać zarządzenia podległym organom policji i ogłosić w rozkazie dziennym, aby wzmocniły nadzór nad kinematografami i pociągały do odpowiedzialności sądowej przedsiębiorców, którzy łamią przepisy o widowiskach przez dopuszczanie młodzieży na przedstawienia wyłącznie przeznaczone dla dorosłych.

Wobec stwierdzonego w kilku wypadkach nieumiejętnego zachowania się policji w stosunku do członków poselstw zagranicznych, polecam, aby wszyscy funkcjonariusze należycie obznajmili się z niżej podanymi przepisami w tym przedmiocie, gdyż wykroczenia przeciwko nim będą karane z całą surowością, nie wyłączając usunięcia winnych ze służby w policji:

1) osoby posła i personelu dyplomatycznego są nietykalne t. j. w żadnym wypadku niewolno ich aresztować, nawet o ile by zostały schwytane na gorącym uczynku;

2) korespondencja oraz wszelkie inne rzeczy dla powyżej wymienionych przeznaczone lub przez nich posiadane nie mogą być w żadnym wypadku rewidowane lub zatrzymane;

3) gmach poselstwa jest nietykalny t. j. władze nie mogą nigdy wkroczyć do gmachu bez zgody posła, nawet wykonywując przepisy ustaw karnych;

4) poseł i personel dyplomatyczny nie podlegają miejscowym sądom i nie mogą być zmuszeni do wypełnienia obowiązków świadka;

5) do personelu dyplomatycznego zaliczają się wszystkie te osoby, które stale i wyłącznie są zajęte w danym przedstawicielstwie obcego państwa. Do oficjalnego personelu poselstw zalicza się poseł oraz urzędnicy poselstwa, do nieoficjalnego — woźni, szoferzy, gońcy i t. p. Osoby, które chociażby stale wykonywują dla poselstwa pewne czynności, wchodzące w zakres ich specjalności, jednak nie o charakterze służby dyplomatycznej, i mają poza tym inne stałe zajęcia, żadnych przywilejów nie posiadają. W razie wątpliwości, czy dana osoba należy do personelu dyplomatycznego, należy zwrócić się z zapytaniem w drodze służbowej do Ministerstwa Spraw Zagranicznych.

6) Przepisy o nietykalności członków poselstw zagranicznych stosują się również i do rodzin oficjalnych członków poselstw.

7) władze miejscowe mają się zwracać do poselstw zagranicznych wyłącznie przez Ministerstwo Spraw Zagranicznych.

Wobec stosowania przez niektórych Komendantów Okręgowych względem podległych im niższych funkcjonariuszów policji kar przyzwolenia w drodze dyscyplinarnej, poprzedzonej aresztem, wyjaśnia się, że te dwa rodzaje kar łączone być nie mogą.

Wskazówki dotyczące przydziału i użycia psów policyjnych.

§ 1. Do służby policyjnej używane są rasowe owczarki lub doberman. Psy te po ukończeniu kursu i zdaniu odpowiedniego egzaminu przydziela się z przewodnikiem do Komend Pol. Państw. jako psy policyjne (śledcze) lub psy ochronne.

§ 2. Psa policyjnego wolno używać tylko przydzielonemu przewodnikowi.

Przewodników, którzy nie okazały w stosowaniu psa należytych zdolności przedstawia odnośna Komenda do Wydziału IV Kom. Gł. Pol. Państw. w Warszawie do przekwalifikowania i dyspozycji.

§ 3. Służbę wolno pełnić tylko z tymi psami, które posiadają świadectwa zdanego egzaminu.

§ 4. Psa policyjnego używa się: a) w patrolu na przedmieściach, wsiach, w lasach, ogrodach, w polu i t. p. szczególnie w nocy.